

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

לפני כבוד הרשם בכיר אריה דורני-דורון

נתבעת מיכל אלבז

נגד

נתבעים
1. פלקו בעמ
2. קנדילידה בע"מ
3. שמעון חזוט

פסק דין

1. בפניי תביעה לפיצוי לפי [סעיף 30א לחוק התקשורת \(בזק ושידורים\)](#), תשמ"ב-1982 (להלן חוק התקשורת או החוק); כנגד שלושה נתבעים על סך של 13,000 ₪ בגין 13 הודעות מסרונים לנייד הסלולארי של התובעת.
2. הוסכם בסופו של יום כי התביעה כנגד נתבעת 1 תידחה ללא צו להוצאות. הרקע לדחייה הייתה ההבנה כי שרוב שמה של נתבעת זו בהודעות, לא היה "ביודעין" וללא תכלית מבחינתה, מושא כוונת החוק, וככל הנראה אף בניגוד לדעתה, לתמיכה במסקנה זו, צורף הסכם בין נתבעת 1 לנתבעת 2 בו נטלה על עצמה נתבעת 2 אחריות בנוגע להודעות מול נתבעת 1. ההסכם הוגש לבית המשפט ואכן כלל את התיק דנן ותיקים נוספים.
3. הנתבע 3 לא הופיע לדיון, ולשאלת בית המשפט מדוע לא הופיע לדיון ענה נציג נתבעת 2 שהוא בנו כי "לא יכול היה להגיע בשל נסיעה". ומשכך היה על בית המשפט ליתן פסק

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

הדין כנגדו על מלוא סכום התביעה, אלא שגם בהעדרו של נתבע ובקיומם של צדדים אחרים, ובתביעות קטנות על אחת כמה וכמה ניתנה לבית המשפט האפשרות לנהוג אחרת לטובת תוצאה צודקת וסופית, לפיכך בית המשפט החליט כי כדי למנוע העמסת תביעות על נתבעת 2 ופתיחה בהליכי פירוק, על רקע דברי נציג הנתבעת 2 בדיון, ומכוח תפקידו של נתבע 3 בעלים, ובהעדרותו מהדיון ומכוח הסיבה שצויינה בפרוטוקול מפי נציג נתבעת 2, נראה נכון כי החיוב ככל שייפסק יהיה ביחד ולחוד מול נתבעים 2,3 באשר ימצא צודק ונכון במהות הדברים סכום הפיצוי וזכאותו.

4. התובעת עמדה על כך שנתבע 3 גם מכוח אחריותו וגם כנתבע ישא באחריות ביחד ולחוד כדי להבטיח את התשלום בשל מצבה הכלכלי של הנתבעת 2 והחשש שלא יהיה ממי להיפרע.

5. התובעת טענה כי מדובר בנתבעים סדרתיים, ההודעות נשלחו ללא הסכמה. יש לפסוק את סכום הפיצוי בהתאם למספרן כאמור בחוק ובפסיקה.

6. הנתבעת 2 טענה טענות דיוניות ומהותיות ובכללן עיקרי הטענות הבאות: אין סמכות מקומית. הכחשה של כל ההודעות למעט שתיים. לטענתה, אין לה כל עניין במשלוח הודעות לאשדוד. אין לה שם סניף. חלק ההודעות שנשלחו לאחר הבקשה להפסקת משלוחן, נבעו מתקלה במערכת ולגביהן בלבד ניתן לפצות. לטענתה התובעת לא הסירה את ההודעות וצברה בחוסר תום לב הודעות. נציג הנתבעת 2 פירט את המצב הכלכלי של הנתבעת וטען להשלכת הפסיקה על החברה. נציג הנתבעת 2 נע בדיון בין הכחשה לבין קידום פשרה.

המסגרת הנורמטיבית:

7. הפרת הוראות הסעיף האמור לעיל "היא עוולה אזרחית והוראות [פקודת הנזיקין](#) [נוסח חדש] יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה" ([סעיף 30א\(ט\)](#)). [סעיף 30א\(י\)\(1\)](#) קובע כי ניתן לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק, פיצוי לדוגמה, בעד הפרה ביודעין של האיסור לשלוח דברי פרסומת –

"שוגר דבר פרסומת ביודעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה –

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".

8. [סעיף 30א\(י3\)](#) קובע כי:

"בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה: (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו; (ג) היקף ההפרה".

בפסקי הדין רע"א 2904/14 גלסברג נ. קלאב רמון בע"מ 27.7.14 נקבע:

כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של [סעיף 30א\(א\)](#) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי [סעיף 30א\(י\)](#) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את [סעיף 30א](#), ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים [בסעיף 30א\(י3\)](#). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב [בסעיף 30א\(י1\)](#) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

ב רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סתוונית מועדון דאייה ורחיפה במצנחים) [פורסם בבנו]
[להלן: "עניין חזני"] נקבע :

מכאן לשאלה השנייה: סכום הפיצוי שיש לפסוק למערער. נקודת המוצא היא שכל אחד מ"דברי הפרסומת" שנשלחו למערער – 27 במספר – היווה הפרה עצמאית של סעיף 30א לחוק, המזכה את הנמען בפיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על סך של 1,000 ש"ח להפרה. תקרת הפיצוי היא אפוא 27,000 ש"ח. אשר לשיקולי אכיפה והרתעה, מצד אחד עסקינן בפרסום מסחרי שאינו פוגעני, ולא נשללה טענת הנתבע שלפיה פעל בתום לב והניח שפרסום בדרך זו הוא מותר לפי החוק. מצד שני, המדובר בהפרה חוזרת ונשנית – לכל תיבה נשלחו שתי הודעות ולתיבה אחת נשלחו שלוש הודעות. משלא הובאו נתונים באשר לרווח הצפוי מן ההפרה, אני סבור כי פיצוי בסך של 10,000 ש"ח הולם את הנסיבות האמורות ודי בו כדי להשיג את תכליות האכיפה וההרתעה.

בע"א מחוזי תל אביב 2434-12-13 תמיר נ' ישר - אובוז נכסים ואחזקות בע"מ סוקרת כבוד השופטת אביגיל כהן את פסיקת בית המשפט העליון :

במקרה הראשון - קיבל המבקש 5 הודעות לפני שביקש לחדול מלשלוח לו הודעות ו- 15 הודעות לאחר שביקש לחדול ממשלוח הודעות ונפסק בבימ"ש לתביעות קטנות, כי המשיבים ישלמו לו סך 8,250 ₪ בגין כל ההודעות.

במקרה השני – קיבל המבקש למעלה מ- 40 הודעות המהוות "דברי פרסומת" לשתי כתובות דואר אלקטרונית שברשותו והמשיבים חויבו לשלם לו סכום כולל של 5,000 ₪ תוך קביעה כי המבקש אינו תם לב בכך שלא פעל על מנת להקטין את נזקו באופן שבו ילחץ על כפתור הסרה מרשימת התפוצה שנכללה בהודעות עצמם...

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

לגבי המקרה הראשון, בית המשפט העליון קבע, כי עבור 5 ההפרות הראשונות יש לפסוק פיצוי בסך 500 ₪ להפרה וכן 1,000 ₪ לכל 15 ההפרות הנוספות ובסה"כ: 17,500 ₪.

לגבי המקרה השני נקבע, כי עבור 40 הודעות, יש לקבוע פיצוי בסך של 500 ₪ לכל הודעה (מחצית סכום התקרה שנקבע בחוק) ובסה"כ: 20,000 ₪.

מן הכלל אל הפרט :

9. היקף מספר ההפרות הינו 13 חלקן 4 הינו אף לאחר בקשה מפורשת להסרתן, אי הופעתו של נתבע 3 אינה מוסיפה לנסיבות המקלות, התנהלות הצדדים בפניות זה לזה, על רקע עדות התובעת, אף היא לא ביטאה הפנמה של החוק ותכליתו, התובעת לא בנקל אזרה אומץ לעמוד על זכותה, הגם שעדיין את דרישתה להפסקת ההודעות יכולה הייתה להציג מוקדם יותר כבר בהודעה השנייה, בין אם בעצמה ובין אם על ידי אחרים מטעמה.

10. הנתבעת 2 לא הצליחה ליתן הסבר כיצד זה נשלחו ההודעות לתובעת ומדוע לא קיימה מערכת בקרה לבחון פעם אחר פעם את תפוצת ההודעות, באופן מקצועי ומבוקר. נציג הנתבעת גילה בדיון אחריות, הודה בקיומו של מסמך הבנה לפיו נושא הוא כלפי נתבעת 1 באחריות בגין התביעות לרבות זו דנן, אך מידי פעם כשראה בנחישות התובעת למצות ההליך, נסוג ויובא ציטוט מדבריו :

" לשאלת בית המשפט האם יש הבנה בינינו לבין הנתבעת 1 מפנה לסעיף 3 שם. אני מאשר כי אכן ישנה הסכמה באמור במסמך, ואני לא מכחיש את אחריותנו, אבל אני רוצה לטעון, ראשית אנחנו לא שולחים הודעות במחצית שנה אחרונה. אנחנו חברה שעובדת עם החברה הקטנה, מהדרום, משפחתית, יש אפילו דוחות. התובעת ציינה שיש דוחות, נקלענו לסיטואציה כזאת, אנחנו על סף פירוק. הדוח של 2015 לא מוכן אבל הוא הולך להסתיים בהפסדים. ב- 2014 היה 16,000 ₪ הפסד. מועדון הלקוחות שלנו בחברה, לקוחות באים ומשאירים את מספר הטלפון שלהם, אנחנו מעדכנים אותם במבצעים שלנו, וכולם מרוצים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

למעשה, במקרה הספציפי הזה, ההודעות והתובעים הם אלה שמביאים לפירוק החברה."

11. לא מצאתי ממש בטענות לפיהן חלק מההודעות לא נשלחו בכלל בשל טענת נציג הנתבעת 2 ל"חוסר היגיון בשליחתן" וחלק נשלחו בטעות מערכתית לאחר בקשת ההפסקה המפורשת. מדובר בהודעות שנשלחו לתובעת. חלקן ללא הסכמה וללא הסרה וחלקן ללא הסכמה לאחר הודעה להפסיק זאת. בכך גם על דרך ההיגיון וגם מעדות התובעת שנמצאה עקבית הגיונית וללא סתירות פנימיות.

ובדברי נציג הנתבעת 2 בפרוטוקול הדיון:

" בענין שתי ההודעות שנשלחו לאחר כתב התביעה, כנראה שזה המה תקלה במערכת. הזנו את מספר התובעת ונראה שלא נמצאו הודעות בטווח התאריכים, אנחנו לא אנשים טכנולוגיים, אנחנו רוצים לעבוד והתפרנס. כמובן שהסכומים האלה ימוטטו אותנו. לגבי שתי ההודעות, נוכל להגיע להסכמה, אבל שאר ההודעות נשלחו שלא ביוזעין."

12. דחיתי את טענת הסמכות המקומית שלאחר כמעט כשעה של דיון, ולאחר הפסקה לצורכי פשרה מחוץ לכותלי בית המשפט שב נציג הנתבעת לטעון לחוסר סמכות מקומית. במקרה זה, לאחר החלטה, כי הנושא ידון בדיון, ובהעדרו של נתבע 3 היה בידי בית המשפט לפסוק מלוא סכום התביעה על נתבע 3, אלא שתום הלב המסוכך על כלל הדינים כולם, מחייב את המסקנה כי לאחר שכל הצדדים התייצבו, למעט נתבע 3 ללא כל הצדקה או פטור התייצבות, וביחס לכלל הצדדים ומרכזיותה של תל אביב, ובנסיבות בהן כבר התקיים רובו ככולו של הדיון, אין מקום להיעתר לביטול הדיון וקיומו בשנית במקום אחר. לו היו הצדדים מצליחים לסיים המחלוקת בפשרה מחוץ לכותלי בית המשפט לא הייתה נשמעת טענה זו בחזרתו של נציג הנתבעת 2 ולא אאריך.

13. נראה, כי גם העדרותו של נתבע 3 מלהופיע עשויה להימצא תחת ההגדרה של עדות, שלא הובאה, כשמדובר בבעלים של החברה ושל מספר חברות קשורות, במיוחד, כשהסיבה לאי הופעתו של הבעלים, שהובעה בדיון הייתה סתמית ללא פירוט מצדיק, מה שספק אם מעיד על תכלית החוק שהושגה בהרתעה ביחס לדיון ביישומו, ולמרות זאת, לא השית בית

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

המשפט רק מן הטעם שלא הופיע לדיון את מלוא סכום התביעה על נתבע 3, נוכח טענות נציג החברה וכן נציגת נתבעת 1.

בדברי נציג הנתבעת 2 בנו /ש הנתבע 3 בפרוטוקול יום הדיון :

" מר שמעון חזות הנתבע 3 הוא אבי ולא יכול היה להגיע בשל נסיעה וכן נפשית קשה לו עם העניין הזה. אני מוסמך לדבר בשמו.."

14. לצדדים ניתנה האפשרות להידבר מחוץ לכותלי בית המשפט, עם כל מי שיראו לנכון, ולסיים המחלוקת בדרך פשרה, אך הדבר לא צלח בידם. גם גישור שהתקיים במחלוקת הסתיים בלא תוצאות.

15. מדובר בסוגיה רווחת ומוכרת כתופעה חברתית שלילית בארץ ובעולם, שאין להקל בה ראש, אם כי ועדיין יש למצוא האיזון הראוי בכל מקרה ומקרה בנסיבותיו.

16. מדובר בהודעות חוזרות ונישנות 13 במספר, בהן מפורש שמה של נתבעת 2 תוך פרסומה החד משמעי. בכך עונה היא להגדרת מפרסם שבחוק. גם אם אין חובה שכזו בדיון, הרי שיש גם הנאה ישירה של זו מפרסומה באזור גם אם לא בעיר הספציפית בה יש לנתבעת סניפים. גם אם אין צורך בכך, הרי שקיומה של חברה נוספת, שמדורת אינו רלוונטי לקיומה של אחריות הנתבעת 2 על פי החוק והפסיקה בכל הנוגע להודעות, ולא הטיל המחוקק האחריות על המקבל לתור אחר חברות הדוור. שמה של נתבעת 2 מספיק כדי החלת האחריות.

17. יש לחתור לשיטת תעריפים בתביעות "הספאם" כדי למנוע העדר עקביות, חוסר שיויון בתוצאות הדיון בין אולמות בית המשפט, הערכות ואומדן בעיניים נקודתיות, תוך איבוד המסר, עידוד הליכה לערכאות תחת ידיעת הצפוי וסיומו בתשלום מוקדם יותר. את קריאות הכיוון הכלליות יש לתרגם לפרמטרים אחידים בבחינת והיו " אחידים בידך" שהמסר ימנע את המסרון האסור.

18. לדידי הודעות " ספאם" עד שנתיים לאחור יזכו לרף הגבוה במקרים המתאימים לחומרה, ומעבר לכך לאחור, ייחשבו לאיסוף חסר תום לב של הודעות, ומבלי לפגוע בעצם הזכות

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

יעמוד התעריף על מחצית סכום הפיצוי המקסימאלי בנוגע לאותו חלק. כך גם הדבר יעודד טיפול מהיר, העדר מצבור ואיזון בין תאריך המשלוח לבין האחריות והשלכותיה הכלכליות.

19. יש להבדיל בין עסק או חברה בע"מ עתירי ממון עם מחזור עסקי גדול שהשיווק הפסול הוא חלק מתקציב הפרסום לרבות הפיצויים בגינו, לבין זו הקרובה להיות חדלת הפרעון או כזו שטעותה השיווקית בניסיון לשרוד או להתפתח תביא אסון לפתחה, ואין לה דרך להיחלץ מזה, גם כאשר חדלה זה מכבר מלשווק בדרך פסולה מרכולתה. זו הראשונה תוכל לקבל לחובתה מלוא התעריף הגבוה, והאחרונה במקרים לחומרה יעמוד התעריף בין 600 ₪ ל 800 ₪ ובמקרים לקולא על כמחצית מסכום זה להודעה.

20. במקרים של ריבוי הודעות יש להבדיל בין זה העסק או המפרסם שעם הפיצוי לדוגמא בפסק הדין הראשון, נקט בכל הפעולות הבקרתיות לשמן נועד הפיצוי, והוכיח כי מאז אין ולא הייתה ידו בפרסום המטריד והאסור לבין זה העסק שזו דרכו השיווקית, ומתחכם הוא בתחבולותיו לחוק ולציבור, כיצד להערים על המבקש לקשר בינו לבין ההודעות המודעות החדירה לפרטיות בכפייה שלא בהסכמה. זה הראשון יזכה לפיצוי מינורי וזה האחרון ברף הגבוה, אין הפיצוי לדוגמא ללא הוכחת נזק נועד ל"ניזוק" אלא בעיקרו להרתעת המפרסם, לפיכך ככל שהופק הלקח במוכח, כך אין צורך להמשיך להלקותו עד זוב דמו העסקי, ועדיין לא ינקה זה מפיצוי וזה יכול לעמוד בין כ 350 ₪ להודעה בעסק קטן לבין כ 500 ₪ בעסק גדול.

21. כן יש להבדיל הבדל היטב בין ה"תובע הסדרתי" לבין האדם הרגיל הגם שיש פנים לכאן ולכאן, ויש לבחון בהקשר זה האם מדובר בלקט מימים ומשנים רבות שהופסק, שספק אם לא נצבר או נזכר שלא בתום לב לבין "לוחמי ספאם בשירות העם" כמו שיש להבדיל בין מי שביקש להיגרע מרשימת התפוצה, ולא שעו לבקשתו לבין "האוגרים והצוברים" המבקשים להתפרנס מסבלם המתוכנן. אין תכלית החוק, שביום אחד לאחר שנות מצבור הודעות בקריאת פייסבוק מתוזמרת כנגד חברה ועסק מטעמים אלו ואחרים יחוסל זה עסקית. החיים מלמדים כי כל הקצנה ביישום החוק תביא להקצנה בניצולו שלא לתכלית ומשם יחול פיחות באכיפתו.

22. מלבד המטרד המייגע יש שיקולים חברתיים מרכזיים בחייו של עסק ושל כל אומה המבקשת חיי כלכלה ופרנסה, ובין הרתעה לפירוק חברה יש דרכי איזון וסבירות המחויבים

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

בשיקול הדעת גם בשיטת התעריפים האחידים למיגור תופעה, שעדיין וככל הנראה עוד אין בה סכנה קיומית .

23. ראיתי לנכון לקבוע כי מעל 10 הודעות יש לקבוע כי שיטת החישוב תהיה שונה לבל יכשל החוק דווקא ביישומו ותכליתו שהרי אינה דומה הודעה אחת לעשרות , אך גם אלו יש לראות בעיניה של התכלית האמורה ובאין הפסקתה של הודעה בהודעה מצד מקבלה , דווקא בשל ריבוייה , יש לחתור לקביעת תעריף של מחצית הרף לחומרה במקרה זה .

24. אין ספק כי במקום שיש ריבוי תיקים בשל עסק אחד או תובע אחד או " ספאמר אחד " יש לשאוף לאחד התיקים תחת בקרת ראיות אחת , לתוצאה ולתכלית כלל הפסיקה ובסוגיה זו על אחת כמה וכמה , גם מן הפן הראייתי אך גם לתוצאה הרצויה לכלל הצדדים כולם הציבור וחברה , מקבל ההודעה וגם מצד המפרסם המשווק , גם מצד פיצולי תביעות להגדלה אסטרטגית מנפחת של סכומי הפיצוי , וגם מן הפן הטכני של יעילות הדיונים והמשאב היקר של זמן ניהול תיקים שאחד הם במהותם כנגד צדדים דומים או זהים .

25. מקום שתוכיח נתבעת כי הפיקה לקחים בשיטות הבקרה בדו"ח ביצוע , ישקול בית המשפט פרמטר זה לקולא ביחס לאופן חישוב הפיצוי להודעה, למעט במקרים בהם עולה חשש סביר כי מדובר בתחבולה מתוכננת ברמה השיווקית .

26. לאור האמור, מצאתי לנכון, ובשים לב כי ישנן נסיבות לקולא ולחומרא ב13 ההודעות כולן משנת 2015 , ראיתי לנכון ליתן הפיצוי ברף העליון בגין אותן 4 הודעות שלאחר הבקשה להפסקת משלוחן, וכן בגין ההודעה הראשונה סה"כ 5 הודעות דהיינו : 5,000 ₪ , וליתן פיצוי ברף הנמוך יותר בגין אותן אלה, שלא נשלחה לגביהן הודעת הסר או כל בקשת הפסקה, ועל רקע מצב החברה , וגודלה , בסך של 400 ₪ כל אחת דהיינו 3600 ₪ . סה"כ : 8,600 ₪ וזאת לתכלית ההרתעה , שהתרשמתי כי לא הופנמה החומרה של דרך שיווקית זו , ועד סיום הדיון עוד נזרקה לחלל האוויר קריאה כיצד יש להטיל האחריות על אחרים .

27. לאור האמור, הנתבעים 31,2 ישלמו לתובעת סך של 8,600 ₪ בצירוף הוצאות משפט בסך : 500 ₪ וזאת תוך 60 יום שאם לא כן ישאו סכומים אלה הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל .

28. המזכירות תשלח פס"ד לצדדים בדואר רשום ואישור מסירה

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ו, 06 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 16-01-21095 אלבז נ' פלקו בעמ ואח'

אריה דורני-דורון, רשם בכיר